

στην Καραϊβική και στη χώρα των Μάγια, με το μεγαλύτερο κρουαζιερόπλοιο στον κόσμο: Το «Oasis of the Seas»



Από τον **Βύρωνα Τομάζο** Μηχανολόγο, Απόφοιτο Πολυτεχνείου Μονάχου
e-mail: byron.tomazos@wartsila.com

Σε όλη την διάρκεια της καριέρας μου στην Ναυτιλία είχα πολλές φορές την ευκαιρία να πάω κρουαζιέρα αλλά πάντα το ανέβαλα, αυτή τη φορά το αποφάσισα για πολλούς λόγους. Πολλά μηχανήματα που αντιπροσωπεύω έχουν τοποθετηθεί στο «OASIS OF THE SEAS» και έχο-

ντας πα-

ραπάνω ελεύθερο χρόνο από πριν, ήταν ευνοϊκοί οι όροι και συν το gerot σε εσάς τους αναγνώστες.

Στο ίδιο σκηνικό αποφάσισε ο **Νίκος Μαλλίρης**, φίλος και αντίπαλος, που έχει και αυτός τους ίδιους λόγους μαζί μου, που είναι ο «ήρωας» των ταξιδιών. Ήταν ένα ταξίδι business with pleasure or pleasure with business.

Η περιγραφή θα έχει και τους τρεις τομείς.

Α) να βοηθήσει την Ελληνική κρουαζιέρα στην Μεσόγειο και να βάλω και εγώ μία πέτρα στο οικοδόμημα της κρουαζιέρας που είναι τόσο σημαντική για τη Ελλάδα -ειδικά στην κρίση- και μπορεί να συνεισφέρει πολλές νέες θέσεις εργασίας.

Β) να βοηθήσω να σπάσουν τα απομείναντα TABOO που την έχουν περιθωριοποιήσει, και

Γ) να σας κάνω μια ευχάριστη ξενάγηση στο πλοίο και στα λιμάνια.
Το εισιτήριο μας ήταν Αθήνα - Φρανκφούρτη - Fort Lauderdale στη Florida, όμως μία καθυστέρηση δική μας στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης και ενώ είχαμε 2,5 ώρες για την επιβίβαση χάσαμε το connection... Τον **Νίκο** τον έπιασε το «εγκυμονοσιτικό» σύνδρομο και ήθελε να φάει λουκάνικο... Παρόλο που φτάσαμε σχεδόν μία ώρα πριν στο gate η Lufthansa μας είπε ότι η πτήση

έχει «κλείσει» και έτσι αναγκαστήκαμε να πάμε μέσω Νέας Υόρκης στη Florida με Ξενύχτι και επιπλέον χρήματα...

TIP 1: Πηγαίνετε πάντα στην πύλη (gate) όσο χρόνο και αν έχετε, προσωπικά την έχω πατήσει αρκετές φορές, οι πτήσεις είναι «overbooked».

Φτάνοντας στο Fort Lauderdale πήραμε τις βαλίτσες μας και εκεί μας υποδέχτηκε ο αδερφός του Νίκου **Γιάννης**, πολύ ενδιαφέρον τύπος, κοσμογυρισμένος, έχει ζήσει σε όλα τα μέρη του κόσμου, επιστήμων χημικός που όταν βγήκε σε σύνταξη πήγε και σπούδασε γιατρός και μετά πήγε στην Κένυα για έρευνα γύρω από το AIDS. Ιδιάζουσα φυσιογνωμία. Κατά την διάρκεια των σπουδών του δούλεψε ως ταξιτζής και μπάρμαν

Φτάσαμε στην καμπίνα μας (ο **Νίκος** ήταν στον 14ο όροφο και εγώ στον 12ο) και περιμέναμε τις βαλίτσες μας.

Μετά από τρεις ώρες ήρθε η βαλίτσα του **Νίκου**

καθώς επίσης και η δική μου. Ανοίγοντάς την διαπίστωσα ότι τα πράγματα που υπήρχαν μέσα δεν ήταν δικά μου, παρ' ότι το αυτοκόλλητο επάνω της έγραφε το όνομα μου! Το ανέφερα και περιμέ-

Όλα τα show που θελήσαμε να παρακολουθήσουμε ήταν ή κλεισμένα ή ακυρώθηκαν... Σε όποιο τραπέζι και αν καθόμασταν ήταν οι πιο υπέρβαρες γυναίκες του πλοίου... έτσι, για να επαληθευτεί τα λεγόμενα «ότι θα συναντήσουμε μοντέλα»...

Το βαπόρι αυτό, είναι μια κινούμενη πολιτεία, σαν ένα κινούμενο Manhattan! Και, για να αρχίσω από τα καλλιτεχνικά, με πολλά θέατρα και διάσημα shows. Π.χ. Hairspray (Broadway Musical comedy), Oasis of Dreams Aqua show (like Las Vegas shows), κ.ά.

Θέλω να σας ξεκαθαρίσω από την αρχή ότι το κόστος της κρουαζιέρας δεν είναι απαγορευτικό και δεν είναι οικονομικό taboo για το ευρύ κοινό, ειδικά όταν κά-

νεις την κράτησή σου πολύ πριν. Παράδειγμα, ήρθε κάποιος από τη Νέα Υόρκη με \$ 1100 περίπου (785 ευρώ για 7 ημέρες) με όλα σχεδόν πληρωμένα εκτός από τα ποτά. Δηλαδή 98 ευρώ την ημέρα, όσα θα

πληρώνατε σε ένα μέσο ξενοδοχείο. Για εμάς, βέβαια, ήταν μία ειδική περίπτωση λόγω επαγγέλματος.

Σε αυτό, λοιπόν, το κινούμενο Manhattan υπάρχουν τα πάντα: Εκτός από τα θέατρα και τα εστιατόρια υπάρχουν παντός είδους σπορ πισίνες, τζακούζι, αναρριχήσεις, μέχρι και golf, διάδρομοι για τζόκινγκ 1,2 χιλιομέτρων στον 3ο όροφο και πολλά άλλα...

Το πλοίο είναι εντελώς διαφορετικά από τα άλλα διαμορφωμένο, έτσι ώστε στο μέσο (από τους ορόφους 6 - 15) να υπάρχει ένα τεράστιο αίθριο με φυτά, παρτέρια, πεζόδρομους κλπ (δες φώτο). Η εικόνα, λοιπόν, που αντικρύζει κανείς είναι δυό «πολυκατοικίες» δεξιά και αριστερά και στο κέντρο ένα τεράστιο υπέροχο πάρκο!



παράδειγμα προς μίμηση και τα δύο.

Ο **Γιάννης**, λοιπόν, μας πήγε στη αποβάθρα του πλοίου. Εκεί, έπρεπε να φορτωθούν 15.000 βαλίτσες, τεράστια οργάνωση, ένας χοντρός Μεξικάνος που δεν ήξερε αγγλικά παρέλαβε τις βαλίτσες μας. Προχωρήσαμε να ανεβούμε στο πλοίο όπου, αφού περάσαμε από εξονυχιστικό έλεγχο λες και είμαστε στο αεροδρόμιο, μας έβγαλαν φωτογραφία και μας έδωσαν ένα sea pass που στην ουσία ήταν μία πιστωτική κάρτα που είχε σαν back up την δική μας πιστωτική για την οποία υπογράψαμε.

Αφού περάσαμε από διάφορους άλλους ελέγχους ανακαλύψαμε ότι αυτό το sea pass αντικαθιστούσε την ταυτότητα μας, το πορτοφόλι μας, την χρειαζόμασταν παντού, για την καμπίνα, για το μπαρ, για τις πετσέτες στην πισίνα, στα μέρη που θα βγαίναμε, στα μαγαζιά για ψώνια κ.λ.π. Πολύ έξυπνη ιδέα, έτσι κοντρολάρουν τα πάντα και βγάζουν χρήματα από παντού.



να. Την πρώτη βραδιά δεν ήρθε, την δεύτερη δεν ήρθε και έτσι συζητάγαμε όλες τις εκδοχές με τον **Νίκο** και

του υπάλληλους της εταιρίας τύπου Agatha Christie.

Έτσι, αναγκάστηκα να βγω για shopping, όπου και εκεί τα πράγματα δεν πήγαν καλά, και καταλήξαμε με τον **Νίκο** ότι μάλλον μας «μαπάσανε»... Πολύς κόσμος ήξερε για αυτό το ταξίδι και είχε διαδοθεί πολύ, όχι όμως από εμάς.

TIP 2: Μην λέτε ποτέ που θα πάτε, φαίνεται ότι ισχύει αυτό το άτιμο το μάτι. Είχαμε παντού γκαντεμιά.



Η είσοδος στο τείχος των Μάγια - **Νίκος Μαλλίρης**



Παλάτι των Μάγια - **Βύρων Τομάζος**



Με τους Μάγια - **Νίκος Μαλλίρης - Βύρων Τομάζος**



ΦΩΤΟ Νο1: Το νησί που πρωτοπάτησε ο Χριστόφορος Κολόμβος

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Οι καμπίνες, με μπαλκόνι είτε προς την θάλασσα είτε προς το αίθριο, του οποίου ο 8ος όροφος έχει διαμορφωθεί σε τεράστιο φυσικό πράσινο πάρκο με πολυτελή εστιατόρια στα πλάγια και ο 5ος όροφος το Royal promenade, που γίνεται η πασαρέλα, είναι όλα τα café και τα μαγαζιά και στο μέσο υπάρχει μια μεγάλη εξέδρα που γίνονται διάφορα, π.χ. Λάτιν και ρόκ βραδιές!

Μεταξύ του 5ου ορόφου και του 8ου υπάρχει ένα ρεστοράν - καφέ που ανυψώνεται κάθε 10 λεπτά μεταξύ των δύο ορόφων, εντυπωσιακό!

Πολλά άλλα, μεγάλης κλίμακας, όπως τα μαγειρεία τους, καταλαμβάνουν έκταση 10 στρεμμάτων (!), τεράστιες εκτάσεις γυμναστηρίων και spa, 24 ασανσέρ των 20 ατόμων που ανεβοκατεβαίνουν μέσα στο αίθριο, κ.ά.

Κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση -εκτός πλοίου- είναι οι πολύ απλές προβλήτες στις οποίες έδεσε το πλοίο για την επιβίβαση-αποβίβαση μας! Μια γέφυρα μέσα στη θάλασσα σε σχήμα γωνίας που στη μια της πλευρά πλευρίζει το πλοίο. Σκεπτόμουν πόσο θα ήταν εφικτό να γίνουν παρόμοιες προβλήτες και στα δικά μας μικρά νησιά - αντί για τις σημερινές πολύπλοκες λιμενικές εγκαταστάσεις.

Ο πρώτος σταθμός της κρουαζιέρας μας ήταν η Αϊτή, στο καταπράσινο τροπικό χωριό της νήσου που ονομάζεται **Labardee**. Αυτό το χωριό ανήκει στην πλοιοκτήτρια εταιρία, έχει φτιαχτεί από αυτήν με μία αποβάθρα σε τύπο γωνίας και καμιά δεκαριά καφετέριες και εστιατόρια - χαμηλών υπηρεσιών. Φανταστείτε προσφέρουν μόνο κόκα κόλα και μπύρες, τα καφέ δεν προσφέρουν καφέ, φρούτα ή γλυκά... πολύ κατοχικά...

Εκεί, λοιπόν, ξαμοληθήκαμε 6.600 επιβάτες, δημιουργώντας το αδιαχώρητο στην αποβάθρα! Δεν υπάρχουν αυτοκίνητα, μια παραλία για μπάνιο -όχι κάτι ιδιαίτερο- και διάφορα μικροκαραβάρια που κάνουν εκδρομές γύρω από το νησί. Κάνουμε και εμείς μία τέτοια βόλτα. Δεν βλέπεις τίποτα άλλο παρά ένα καταπράσινο νησί, σαν τον Σκορπιό, με μικρά σπαρμένα χωριουδάκια.

Σε μία μικρή πράσινη νησίδα του λένε ότι αποβίβαστηκε ο **Χριστόφορος Κολόμβος** (δες φώτο Νο1), το 1472 όταν έφτασε εκεί στο πρώτο του ταξίδι στον Νέο Κόσμο και ονομάστηκε «La Isla Española» (Ισπανιόλα). Αργότερα το κατέλαβαν οι Γάλλοι των οποίων η επίδραση κυριαρχεί ακόμα και σήμερα σε πολιτισμό και γλώσσα.

Η Δημοκρατία της Αϊτής καταλαμβάνει το δυτικό τμήμα του νησιού και το μοιράζεται με την Δομινικανή Δημοκρατία.

Η Αϊτή ήταν η δεύτερη χώρα που απέκτησε την ανεξαρτησία της μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες, το 1804. Και είναι το πρώτο κράτος που γεννήθηκε

από μία επιτυχημένη εξέγερση των δούλων (νέγρων). Γι αυτό άλλωστε το αφρικανικό στοιχείο επικρατεί, η πλειοψηφία των κατοίκων της είναι απόγονοι των δούλων από την Αφρική και το όνομα της σημαίνει «υψηλή γη». Είναι από τα φτωχότερα κράτη του ημισφαιρίου (δικτατορίες, επαναστάσεις κ.α.)

Αρκετοί κάτοικοι, μας είπαν ότι, ζουν από τα ξυλοκάρβουνα, κόβουν τα δάση και τα κάνουν κάρβουνα. Με το καραβάκι είδαμε τους καπνούς μέσα στα δάση, που μας είπαν ότι έβγαιναν από τα καμίνια.

Η Αϊτή ήταν η πρώτη χώρα στον κόσμο που αναγνώρισε, το 1821, την Ελληνική Επανάσταση και έστειλαν 100 τόνους καφέ στον **Αδαμάντιο Κοραή** για την ενίσχυση του αγώνα της επανάστασης. Νομίζω ότι οι περισσότεροι από εσάς θα την γνωρίζετε την Αϊτή από τον μεγάλο σεισμό, το 2010, όπου σκοτώθηκαν γύρω στους 200.000 κάτοικοι! Στην πρωτεύουσα του νησιού οι επίσημες γλώσσες είναι Γαλλικά και Κρεόλα, αλλά ορισμένοι μιλούν και την τοπική διάλεκτο «patua».

Κρεόλα είναι συνδυασμός γαλλικής γλώσσας και διάφορων διαλέκτων όπως ευχαριστώ merci, συγγνώμη eskize muen, κ.α.

Στη συνέχεια της κρουαζιέρας μας βγήκαμε σε δύο άλλα λιμάνια στο Μεξικό.

Τεράστια χώρα, το Μεξικό, με πληθυσμό γύρω στα 120 εκατομμύρια, που ονομάζεται «Ηνωμένες Πολιτείες του Μεξικού» και είναι πατρίδα των αρχαίων πολιτισμών της ηπειρού: των **Μάγια**, των **Αζτέκων**, των **Τολτέκων** και των **Ολμέκων** - θησαυροί τεράστιας ιστορικής και πολιτιστικής αξίας που ελκύουν εκατομμύρια τουρίστες τον χρόνο!

Παρόλο που έχει αρκετό ορυκτό πλούτο (π.χ. πρώτη στην παραγωγή χρυσού), η χώρα είναι φτωχή (επανάστασεις, κακοδιαχείριση, δικτατορία, άνιση κατανομή πλούτου - πράγμα κοινό στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, κ.λ.π.)

Το επόμενο λιμάνι μας ήταν η **Costa Maya**, ένα μικρό τουριστικό μέρος όπου πηγαίνουν αρκετά κρουαζιερόπλοια. Τίποτα το πολύ ενδιαφέρον, οικονομικά φαινόταν φτωχό, έχει καταστραφεί από τον Hurricane Dean πρόσφατα, το 2007, καθώς και οι προβλήτες των κρουαζιερόπλοιων.

Σε κάθε έξοδο, από το πλοίο, μπορείς να κολυμπήσεις και να κάνεις περιοδεία με βαποράκι ή διάφορα θαλάσσια σπορ, π.χ. Jet ski, ανιχνεύσεις με μάσκες στον βυθό κ.ά.

Το λιμάνι, (η προβλήτα που είπαμε) είναι γνωστά και για τα γειτονικά ερείπια των **Μάγια**. Ο θρυλικός λαός των **Μάγια** αναπτύχθηκε σε όλη την χερσόνησο Yucatan (Mesoamerica).

Αυτός ο πολύ προχωρημένος πολιτισμός περιλάμβανε μεγάλες πόλεις, μεγάλα παλάτια, πυραμίδες και παρατηρητήρια καθώς επίσης θαυμάσια έργα τέχνης, αστρονομία, φιλολογία και μαθηματικά. Π.χ. στην Γουατεμάλα παρόλο που έ-

είδη των σπορ στα λιμάνια που πήγαμε. Έτσι και εμείς επιλέξαμε την ανίχνευση κοραλλιών με βάρκα, διαπραγματευτήκαμε την τιμή με μία κοπέλα της φυλής των Μάγια, την ρωτήσαμε αν εκείνη θα μας πάει (αλλά τελικά αυτή έκανε μόνο

την πώληση, άφηνε όμως να εννοηθεί ότι αυτή κάνει την ανίχνευση). Λίγο πριν ξεκινήσουμε, ωστόσο, μας έστειλε έναν ιθαγενή που μιλούσε λίγα αγγλικά. (Θυμήθηκα το κόλπο με το ωτοστόπ, που σταματούσε να πάρεις μια όμορφη κοπέλα και ξαφνικά παρουσιάζονταν και δύο μαντράχοι...).

Αυτό ο ιθαγενής Μάγια, όμως, ήταν πολύ καλός. Μας πήγε περίπου είκοσι λεπτά με το σκάφος στην περιοχή των Κοραλλιών και δεν αργήσαμε να ψαρέψουμε τέσσερα πολύ ωραία κοράλλια. Ο **Νίκος** που είναι πιο sporty από εμένα, ήθελε να μείνει παραπάνω και έτσι μείναμε αρκετή ώρα. Φεύγοντας μας ενημέρωσε ο ιθαγενής ότι απαγορεύεται να πάρουμε τα κοράλλια μαζί μας και έτσι τα πετάξαμε πάλι πίσω στην θάλασσα!

Δίπλα μας ήρθε ένα γκρουπ με περίπου 25 αμερικανούς (ενώ εμείς πήγαμε μόνοι γιατί είμαστε "γυμνασμένοι" και "sportive"...) για να ψαρέψουν κοράλλια και ξαφνικά ακούσαμε μία αμε-

ρικανίδα να φωνάζει γεμάτη χαρά ότι βρήκε ένα φανταστικό κοράλλι και το έδειχνε στους άλλους. Διπλή γκαντεμιά και δεύτερο κόλπο. Ήταν το κοράλλι που με περηφάνια είχαμε ψαρέψει εμείς...

Μετά πήγαμε σε ένα μεξικάνικο εστιατόριο με πολύ ωραία μεξικάνικη κουζίνα, δοκιμάσαμε μία καταπληκτική σαλάτα με αβοκάντο, στο διπλανό τραπέζι δύο ωραίες κοπέλες μελαμψές μαζί με την μητέρα τους χαμογελούσαν στον **Νίκο** (απίστευτο...), πολύ πρόσχαρες, μας μίλησαν σπαστά ελληνικά, είπαν ότι η μία είναι αρραβωνιασμένη με Έλληνα και "κιμπάρη", το Γιάννη, ο οποίος τις έστειλε κρουαζιέρα με άλλο κρουαζιερόπλοιο... ήταν από τις πιο ωραίες μελαμψές γυναίκες που είδαμε «Το Αθάνατο Ελληνικό Γούστο»...



ΜΕΧΙΚΟ: Προβλήτα - Νίκος Μαλίνης



LABADEE: Επίνειο της Αϊτής - Βύρων Τομάζος

χουν εξαλειφθεί μυστηριωδώς οι περισσότεροι Μάγια, ακόμη και σήμερα, αποτελούν πλειοψηφία. Στην Γουατεμάλα η γλώσσα και η θρησκεία των Μάγια επέζησε, παρότι οι ίδιοι ζουν στη φτώχεια ξεχασμένοι και καταπιεσμένοι - σαν μειοψηφία / πλειοψηφία!

Οι χώρες της κεντρικής Αμερικής είναι: MEXICO, BELIZE, EL SALVADOR, HONDURAS, NIKA-RAGUA, COSTA RICA, PANAMA.

Λένε ότι οι Ισπανοί κατέκτησαν τους Μάγια μόνο για είκοσι χρόνια, μετά τους κατέκτησαν με τον πολιτισμό τους για τα υπόλοιπα αυτό που λένε για τους Ρωμαίους και Έλληνες. Ίσως είναι υπερβολή των ντόπιων, ο ξεναγός μας ήταν Maya...

Όπως προανέφερα, υπάρχουν σχεδόν όλα τα

Η Ακρόπολις των Μάγια



στην Καραϊβική και στη χώρα των Μάγια, με το μεγαλύτερο κρουαζιερόπλοιο στον κόσμο, το «Oasis of the Seas», και τον φίλο μου Νίκο Μαλίρη!



Από τον **Βύρωνα Τομάζο** Μηχανολόγο, Απόφοιτο Πολυτεχνείου Μονάχου e-mail: byron.tomazos@wartsila.com

Στην Καραϊβική ταξιδεύουν περίπου 100 μεγάλα κρουαζιερόπλοια, το έχουν πιάσει το νόημα, όλοι ζουν από τον τουρισμό και στα λιμάνια υπάρχουν μόνο μαγαζιά για τουρίστες.

Τα τοπία και τα λιμάνια που είδαμε δεν έχουν καμία σχέση με τα δικιά μας νησιά που βλέπεις

μέχρι και είκοσι μέτρα τον βυθό καθαρά. Εμείς έχουμε τον λαμπρό μας ήλιο, εκείνοι υγρασία (η θερμοκρασία πέφτει έως 10 βαθμούς το βράδυ). Εμείς έχουμε κέντρα με ελληνική μουσική, ταβέρνες και τόσα άλλα, και όπως λέει ο Καζαντζάκης στο "ΖΟΡΜΠΑ", «δεν μπορώ να σας τα περιγράψω όλα μπορώ όμως να σας τα χορέψω...».

Εκεί δεν υπάρχει τίποτα τέτοιο και με πιάνει το παράπονο γιατί να μην έχει αναπτυχθεί στα νησιά μας ένας τέτοιος τουρισμός που θα έδινε ζωή και πολλές θέσεις εργασίας. Αν πήγαινε καλά η οικονομία θα έλεγα «ας τα απολαύσουμε μόνοι μας», όμως ειδικά τώρα το χρειαζόμαστε απόλυτα και δυστυχώς και εκεί ακόμα τα πάμε πολύ άσχημα. Η έλλειψη λιμενικών εγκαταστάσεων, η ακρίβεια, το cabotage τα έφεραν έτσι ώστε να χάσουμε την κρουαζιέρα και να μείνουμε με ψίχουλα.

Πολλοί λένε: «μα είναι ολόκληρη η Αμερική και ο Καναδάς καθώς επίσης και τα τελευταία χρόνια οι πλούσιοι της Νοτίου Αμερικής που κρατούν τις κρουαζιέρες», όμως η Ευρώπη μαζί με την Ανατολική Ευρώπη έχει σχεδόν τον ίδιο πληθυσμό και το ίδιο βιοτικό επίπεδο άρα σίγουρα κάπου κάπου έχουμε λάθος, είναι μία ευκαιρία να το ψάξουμε

τώρα πιο έντονα μιας και η ανάπτυξη είναι επιβεβλημένη και σε αυτό τον τομέα μπορεί να γίνουν πολλά... Γιατί όχι τουλάχιστον 50 κρουαζιερόπλοια πλοία στη Μεσόγειο; Γιατί να μην γίνει η Ελλάδα η Florida της Ευρώπης;

Το τρίτο λιμάνι ήταν σε μία μικρή νήσο του Μεξικό που λέγεται **Cozumel** και είναι απέναντι από την Κούβα, όπου και εκεί υπήρχαν πολλά τουριστικά μαγαζιά στο ίδιο μοτίβο με τα άλλα (σαν τα δικιά μας του 1950 που οι παλιοί θα τα θυμούνται). Σκοπεύαμε να πάμε και στην Κούβα αλλά ήταν δύσκολο λόγω του καθεστώτος. Γίνεται προσπάθεια για βελτίωση των συνθηκών και για παροχή ελευθεριών κ.α., αλλά η κατάσταση είναι δραμα-

σει ποτέ ξανά.

Τα ερείπια της Tulum εκεί που είναι η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» των Μάγια, απέχουν περίπου μισή ώρα με το λεωφορείο από το λιμάνι που πήγαμε με το ferry boat, έχει και εκεί ορισμένα ερείπια, είδαμε **Μάγια** ντυμένους με τις παραδοσιακές στολές τους (για τους τουρίστες), βγάλαμε φωτογραφίες μαζί τους, είναι κυρίως κοντού αναστήματος.

Πολύ ενδιαφέρον είναι το **ημερολόγιο των Μάγια** (δες φωτο), και αυτό αποδεικνύει τις γνώσεις τους στην Αστρονομία, μαθηματικά και τον πολιτισμό τους, για αυτό θα αναφερθώ λίγο διεξοδικά.

Οι **Μάγια** χρησιμοποιούσαν 2 ημερολόγια. Το

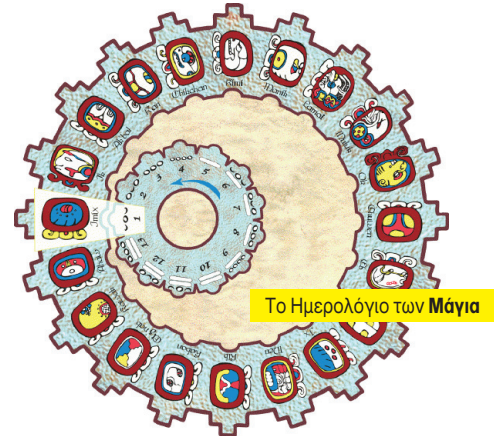
Tzolkin και το **Haab**. Το **Tzolkin**, ο πιο σημαντικός ημερολογιακός κύκλος των Μάγια, ήταν ένα ημερολόγιο 260 ημερών. Κάθε ημέρα του ημερολογίου χαρακτηρίζονταν από 2 τμήματα: το αριθμητικό (ένα νούμερο από το 1 ως το 13) και το όνομα της ημέρας (υπήρχαν 20 διαφορετικά ονόματα ημερών).

Το **Haab** ήταν ένας ημερολογιακός κύκλος 365 ημερών ο οποίος αποτελούνταν από 18 «**Winal**» (αντίστοιχο του μήνα) όπου κάθε **Winal** περιείχε 20

«**Kin**» (αντίστοιχο της ημέρας). Τα 18 **Winal** ακολουθούνται από μία περίοδο 5 ημερών που ονομάζονταν «**Wayeb**» (άτυχες ημέρες). Για τη μέτρηση μεγάλων χρονικά περιόδων, οι **Μάγια**, χρησιμοποιούσαν ένα σύστημα παρόμοιο με το δικό μας.

Σε αντίθεση με εμάς που μετράμε τις μέρες, τους μήνες και τα χρόνια αρχίζοντας από τη γέννηση του Χριστού, οι **Μάγια** αρχίζουν την μέτρηση από την Ημερομηνία Δημιουργίας τους ή αλλιώς από την αρχή της τρέχουσας «Μεγάλης Περιόδου» (Great Era). Η τρέχουσα Μεγάλη Περίοδος των Μάγια έχει σύμφωνα με τους επιστήμονες την αρχή της στις 13 Αυγούστου του 3114 π.Χ. Η τελευταία μέρα της συγκεκριμένης περιόδου είναι η 22η Δεκεμβρίου του 2012 - περίπου 2 χρόνια από σήμερα.

Άλλη διαφορά αποτελεί το γεγονός πως αντί για ημέρες, μήνες και χρόνια, οι Μάγια χρησιμοποιούσαν μονάδες όπως το «**Kin**» που ισούται με μία ημέρα, το «**Winal**» που περιέ-



Το Ημερολόγιο των Μάγια

χει 20 **Kin** ή 20 ημέρες, το «**Tun**» που περιέχει 18 **Winal** ή 360 ημέρες, το «**Katun**» που περιέχει 20 **Tun** ή 7200 ημέρες και το «**Baktun**» που περιέχει 20 **Katun** ή 144.000 ημέρες.

Έτσι, για παράδειγμα, αν οι **Μάγια** ρώταγαν την ημερομηνία γέννησης κάποιου που έχει γεννηθεί την 15η Αυγούστου του 1932 (κάποιου κατά πολύ μεγαλύτερο από εμένα...), εκείνος θα έπρεπε να τους απαντήσει πως έχει γεννηθεί 12 **Baktun**, 15 **Kaktun**, 18 **Tun**, 8 **Winal** και 10 **Kin** ή 1.842.650 ημέρες από την αρχή της τρέχουσας «Μεγάλης Περιόδου». Με άλλα λόγια, αντί για «15-8-1932», θα έπρεπε να απαντήσει «12.15.18.8.10» (15.08 είναι η ημερομηνία γέννησης μου αλλά άκουσαν λάθος -άλλη γκαντεμιά- αντί για 37 έβαλαν 32) μας έδωσαν ημερολόγιο με την γέννησή μας.

Διάφορα Tutty Frutty

- Τα γκαρσόνια και οι καμαριέρες δεν έχουν κανονικό μισθό, πληρώνονται από τους επιβάτες, είναι το σύστημα TIP (πουρμπουάρι) που γίνεται και στην Αμερική δηλαδή σε καθετί που παραγγέλνεις extra έχει και TIP που πρέπει να είναι τουλάχιστον 10%, για όλους τους άλλους δηλαδή όλο το προσωπικό του ξενοδοχείου υπάρχουν minimum κανονισμένα TIP π.χ. δύο άτομα καμαριέρα και βοηθός είναι υπεύθυνοι για 11 δωμάτια και είναι περίπου από 5,75 - 2 δολάρια ημερησίως.

- Ψάρεμα με μάσκα στα κοράλλια λέγεται **SNURKELING**.

- Καθημερινά μας δίνουν ένα κατάλογο με τα διάφορα συμβάντα στο πλοίο ο οποίος αρχίζει από τις 06.00 το πρωί έως αργά το βράδυ και έχει περίπου 35 «things to do» από αυτά μπορείς να παρακολουθήσεις 2 - 3 μόνο.

- Costa Maya είμαι γνωστή για τις Jungles (ζούγκλες) της, τις ακτές της, τις λίμνες και τα ερείπια των Μάγια.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος



Βάρκα του πλοίου μεταφοράς επιβατών

τική αφού ο κόσμος ζει ακόμη με κουπόνια!

Με ένα Ferry boat catamaran μας μετέφεραν στην Ηπειρωτική εσωχώρα και από εκεί με λεωφορεία μας μετέφεραν στους αρχαιολογικούς χώρους των **Μάγια του Tulum**.

Παντού όπου πήγαμε προωθούν τα διαμάντια και τοπικές πέτρες του Μεξικό, επίσης κάνουν και σχετικά σεμινάρια στα οποία όμως δεν πήγαμε. Επίσης προωθούσαν ίνες από μπαμπού (www.cariioha.com) τα οποία διαφημίζουν ότι είναι δύο φορές πιο μαλακά από το βαμβάκι και άνετα, είναι δροσερότερο κατά τρεις βαθμούς (πολύ), αποβάλλει την υγρασία από το σώμα και έχει αντιβακτηριδιακές ιδιότητες. Δεν είχαμε χρόνο να πάμε σε αυτά τα μαγαζιά και ομολογουμένως δεν το είχαμε ακού-



Ο Νίκος Μαλίρης με ντόπιους περιφερόμενους μουσικούς



- Το πλοίο έχει φτιαχτεί με γνώμονα την οικολογία, όλα τα τελευταία συστήματα μηχανημάτων και πρόωσης, αποχετευτικά κ.λ.π. καθώς επίσης και 1400 τ.μ. με φωτοβολταϊκά τοποθετημένα γύρω από την καμινάδα που συμπληρώνουν την απαιτούμενη ενέργεια η οποία έχει μέγιστη ισχύ 65.000 kw περίπου μιάμιση φορά της ΔΕΗ Χίου!!!

- Οι σωσίβιοι λέμβοι του είναι τεράστια σκάφη για 370 επιβάτες η κάθε μία, είναι οι μεγαλύτερες που έχουν φτιαχτεί, έχουν φτιαχτεί από συνεργαζόμενες εταιρίες του εμένα και του Νίκου για αυτό είχαν για εμάς ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

- Οι καλά οργανωμένοι επιβάτες έχουν κλείσει τα περισσότερα από νωρίς πράγμα που σπανίζει για εμάς τους Έλληνες (υπάρχει ειδική φόρμα συμπλήρωσης). Υπάρχουν διάφορα σπορ με βαθμό δυσκολίας π.χ. μπορεί κανείς να παρακολουθήσει σεμινάριο για Scuba πάνω στο καράβι και στο τρίτο λιμάνι να κάνει scuba, του δίνουν δίπλωμα και υπάρχει βραβείο για τους καλύτερους.

- Οι παραγγελίες νέων κρουαζιερόπλοιων λόγω κρίσης έχουν μειωθεί τα δύο τελευταία χρόνια ενώ η πλειοψηφία τους γίνεται σε 4-5 ναυπηγεία της Ευρώπης. Ευτυχώς αυτό το business section δεν έχει φύγει ακόμη από τους Ευρωπαίους και δεν πρέπει να φύγει.

Στα δύο μεγάλα ναυπηγεία μας έχουμε και εμείς τις δυνατότητες να φτιάξουμε τέτοια σκάφη, αλλά δυστυχώς υπάρχουν πολλοί λόγοι που μείναμε εκτός οι οποίοι είναι γνωστοί (κρατική υποστήριξη, συνδικαλιστικά, χρηματοδοτήσεις κ.α. Π.χ. η μεγάλη δεξαμενή των Ελληνικών Ναυπηγείων έχει μήκος 500 μέτρα, φτιάχτη-κε από τον Νιάρχο με όραμα για το μέλλον (πριν από 45 χρόνια) και το OASIS OF THE SEAS έχει μήκος 350 μέτρα.

- Η “ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ” των Μάγια στην Tulum βρίσκεται σε ένα ύψωμα περίπου ενός χιλιομέτρου διάμετρο, εκεί ήταν οι Ναοί και οι κατοικίες των προυχόντων, ο λαός (δούλοι) έμενε κάτω έξω από τα τοίχοι. Δύο κτήρια κυριαρχούν, το ένα πλατύ με υψηλό πύργο και το άλλο σε σχήμα ανεστραμμένης σφήνας, που σφηνώνεται στη Γή, ήταν χτισμένα προς τιμής του κατερχόμενου θεού. Όλα χτισμένα από πέτρες, σε στυλ που λέμε εμείς ξεροτράχαλο στη Χίο.

Η είσοδοι των τειχών (τα οποία είναι χαμηλά περίπου δύο μέτρα, άλλα με μεγάλο πάχος περίπου έξι μέτρα και όπως προανέφερα όλα χτισμένα με το χέρι χωρίς μέσα μεταφοράς, ζώα, ανυψωτικά συστήματα κ.λ.π.) είναι πολύ στενές ίσα ίσα να περνάει ένας άνθρωπος, μία απόδειξη του μικρού αναστήματος των Μάγια.

- Πιστεύω ότι η κρουαζιέρα για την Ελλάδα έχει μεγάλο μέλλον και εκεί πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας αν όχι πλέον τόσο στην κατασκευή και στο operation αλλά στις υπηρεσίες και στα τουριστικά προϊόντα π.χ. τώρα επισκέπτονται παραπάνω κρουαζιερόπλοια τον Πειραιά και ο Νίκος και εγώ τους κάνουμε επιθεωρήσεις των πολύπλοκων σωστικών μέσων. Όλο και περισσότερα έρχονται σε εμάς καθώς η ποιότητα μας και οι εγκαταστάσεις μας στο Σχιστό είναι εφάμιλλες με πολλά άλλα μέρη καλύτερα ακόμα και από την Ευρώπη και πολύ ανταγωνιστικοί σε τιμές και χρόνο παράδοσης, καθώς επίσης και πολλές άλλες υπηρεσίες π.χ. στις επισκευές μηχανημάτων και μηχανών που είμαστε πολύ ανταγωνιστικοί σε τιμή και χρόνο.

Χρειαζόμαστε υποστήριξη και φροντίδα, ενδιαφέρον από το κράτος και προπαγανδιστική Ειρήνη.

Όπως είναι π.χ. πρωτοπόροι οι Γερμανοί στην βιομηχανία έτσι είμαστε και εμείς πρωτοπόροι στην Ναυτιλία, έχουμε know-how και παράδοση.

Οι άνθρωποι των business σαν αρχή λένε “stay with your core business” και εκεί πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας (κάνε ότι ξέρεις καλύτερα).

- Αυτή η κρουαζιέρα ήταν η κρουαζιέρα των υπέρβαρων πάνω από 70% ήταν κατά “Λαζόπουλο” ευρύχωροι και δεν τους νοιάζει.

Μία από τις πολλές γκαντεμιές μας ήταν και αυτό γιατί πάντα συναντούσαμε υπέρβαρες γυναίκες εκτός από μία Γερμανίδα που στα 18 της ο χωρισμένος πατέρας της είχε τάξει την κρουαζιέρα, μία άλλη γύρω στα 130 κιλά η οποία ήταν ευδιάθετη με χιούμορ μας είπε ξεφορτώθηκα τον σύζυγο μου και έχω τον σκύλο μου, το φαγητό μου (και έτρωγε το καταπέτασμα). Η εν λόγω κυρία ζήτησε από τον Νίκο να την βγάλει μία φωτογραφία με την φωτογραφική της μηχανή και ο Νίκος από το άγχος του για να την κάνει focus του έπεσε η μηχανή κάτω, έπαθε βλάβη και της έδωσε 50 δολάρια για να την επισκεύασει (άλλη γκαντεμιά).

- Το πλοίο διέθετε ηλεκτρικά καροτσάκια με τρεις τροχούς κυρίως για τους υπέρβαρους, γιατί οι αποστάσεις ήταν μεγάλες π.χ. για να πάει κανείς να φάει και να γυρίσει έπρεπε να περπατήσει περίπου 600 μέτρα (ήταν περίπου καμιά εκατοστή καροτσάκια).

- Στην ταξιδέτηση των τραπεζιών ειδικά στη αρχή μας έδιναν διπλό τραπέζι για τετ α τετ ζευγάρια, έτσι νόμιζε η “ταξιδέτρια” και μας έβαζε σε τέτοια τραπέζια ότι ο Νίκος και εγώ ήμασταν ζευγάρι (πράγμα πολύ μοντέρνο για σήμερα) και μετά από δύο τρεις ημέρες της είπα δεν βλέπεις τα sea pass μας (την πιστωτική) εγώ μένω στον 12ο όροφο ενώ ο Νίκος στον 14ο, so no more tet a tet please και μετά πέσαμε στα τραπέζια με τους περισσότερο ευρύχωρους. Σίγουρα ήταν ένα ενδιαφέρον ταξίδι, η εμπειρία του πλοίου, τα νησιά της Καραϊβικής και ο πολιτισμός των Μάγια, αρκετά καλά οργανωμένα όλα γύρω από το business.

Τα δικά μας νησιά, όπως προανέφερα, εκτός από το κλίμα, την απaráμιλλη ομορφιά των νησιών μας το service, τα αξιοθέατα το ότι το κάθε ένα έχει τεράστια ιστορία να επιδείξει και ειδικά αυτά που δεν έχουν ακόμη αξιοποιηθεί τουριστικά π.χ Μυτιλήνη με το Απολιθωμένο Δάσος, Δήλος, Ικαρία και πολλά άλλα, η Χίος με τα απόφια μεσαιωνικά χωριά, τα Μαστιχοχώρια, την Νέα Μονή, το Κάστρο, τον Ανάβατο και άλλα που δεν πάει κανένα κρουαζιερόπλοιο. Φανταστείτε τι δουλειά θα δημιουργηθεί αν ξεχυθούν 2000 - 6000 επιβάτες σε κάθε νησί.

Η κρίση αυτή τη φορά το επιβάλλει, ίσως ορισμένοι “προύχοντες” των νησιών δεν θέλουν το μαζικό τουρισμό. Όμως σήμερα με την κρίση που δυστυχώς θα κρατήσει πολύ ακόμη είναι επιτακτική ανάγκη.

Βέβαια πρώτα χρειάζονται οι υποδομές που είναι συνυφασμένες και με την ανάπτυξη και όλα τα άλλα τα καταφέρνουμε καλά.

Δεν θα συνέστηνα κρουαζιέρα στην Καραϊβική με την παρούσα κρίση, όμως στην

Μεσόγειο, στα νησιά μας είναι μοναδική εμπειρία και όχι οικονομικά απαγορευτική για αρκετό κόσμο.

Ο τουρισμός μας δεν είναι μόνο η θάλασσα, το κλίμα, ο ουρανός και ο ήλιος

- Είναι η αρχιτεκτονική ομορφιά και η ιδιαιτερότητα των τοπίων και των νησιών μας.
- Η γλώσσα μας και η σχέση της γλώσσας μας με τις άλλες γλώσσες που αντλούν από αυτής συνεχώς λέξεις και έννοιες.
- Η Μακρόχρονη ιστορία μας.
- Οι παραδόσεις μας
- Η μουσική μας που αρχίζει από τον Θεοδωράκη, Χατζηδάκη το 1960. και γενικά ο πολιτισμός μας.

Αυτά είναι που πρέπει να προωθήσουμε τώρα

Για να πλατειάσω κατά τον Α. Αγγελόπουλο (ματιές Aldemar) είναι όλα τα επαγγέλματα που συνθέτουν την Ελληνική οικονομία με ένα σωστό και με σαφήνεια οριοθετημένο συνδυαστικό κρίκο. Αυτός ο κρίκος είναι η ευημερία του τόπου.



Η Ελλάδα είναι τουρισμός

Ο τουρισμός δεν είναι τίποτα άλλο παρά μόνο μία υψηλής ραπτικής εξωτερική πολιτική - οι Τούρκοι το έπιασαν το νόημα.

Υπάρχει ανάγκη να στραφούμε σε ένα μοντέλο ανάπτυξης που να συμπεριλαμβάνει και την κρουαζιέρα. Ένα μοντέλο με συνοπτικές και απλές δομές και να επιτρέπει ελευθερίες αλλά και να οριοθετεί τους στόχους.

Το πεδίο ανάπτυξης του τουρισμού είναι μεγάλο και μπορεί να επιφέρει γρήγορα αποτελέσματα και πρέπει κατά τη γνώμη μου να στηριχθεί πάνω στον άξονα που προανέφερα είναι ώρα να δουλέψουμε ΜΑΖΙ.

Διάβασα με χαρά στην Καθημερινή (11 Νοεμβρίου) ότι βρίσκεται στη τελική ευθεία η σύμβαση της κυβέρνησης με τα κρουαζιερόπλοια και ότι θα υπογραφεί την επόμενη εβδομάδα.

ΚΑΛΙΟ ΑΡΓΑ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ